

Arrest

nr. 282 067 van 16 december 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 5 september 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 augustus 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDEWALLE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nicaraguaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Managua.

Op 28 september diende u te België een eerste verzoek om internationale bescherming in. In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u dat u sinds 26 mei 2018 politiek actief was bij Alianza Cívica por la Justicia y la Democracia, een koepelbeweging die verschillende organisaties en bewegingen omvat. In heel het land wierp Alianza Cívica zo'n 200 barricades op. Op 8 juni begon u deel te nemen aan de

barricade ter hoogte van km 14 van de hoofdweg naar Masaya in Ticuantepe. U werd verantwoordelijke voor de verdeling van voedsel en middelen aan vijf zones binnen de perimeter van één barricade: die van km 13, km 14, Vera Cruz, Pancholuz en km 15 of Nindiri. Op 19 juni werd uw barricade opgedoekt door de regering bewapende groeperingen. Sindsdien was u niet meer politiek actief behalve op uw Facebookprofiel. Op 12 augustus werd u door acht 'zwarte baretten' – mensen die voor de politie werken – tegengehouden op de rotonde van km 14 toen u samen met uw vader op weg was naar zijn huis in uw wagen. Sinds de ontmanteling van de barricades was er een schuilhuisje van de overheid geplaatst met een 15- à 20-tal paramilitairen om te verhinderen dat er weer een barricade opgezet zou worden. U moest uw identiteitskaart, rijbewijs en inschrijvingsbewijs afgeven. De documenten van uw wagen werden overhandigd aan een paramilitair die een lijst had. Hij begon te zoeken op de lijst. De zwarte baret gebod u tegen een muur te staan terwijl uw wagen doorzocht werd. De zwarte baret vroeg aan de paramilitair of uw naam op de lijst stond. De paramilitair antwoordde dat uw naam niet op de lijst stond. De paramilitair keek u in de ogen en knikte naar u om u te begroeten. Op dat moment begreep u dat het iemand was die u kende en dat u eigenlijk wel op de lijst van de paramilitairen stond. Deze paramilitair kwam u redden. U veronderstelt dat deze paramilitair van uw dorp was en u daarom liet gaan. De zwarte baret gaf u al uw papieren terug en zei u nooit meer terug te komen op die plek. Paramilitairen begonnen in de straten rond uw woning naar u te vragen. Op een dag toen u naar een garageverkoop ging om ontbijt te kopen, zei een persoon bijgenaamd El Comanche u dat paramilitairen in bestelwagens naar u waren komen vragen. Sinds 25 augustus ontving u bedreigingen per telefoon en via berichten en later ook van drie valse profielen ('Autodeserebrados', 'Omar Sekada' en 'Sandina Vive') via Facebook Messenger.

U verliet Nicaragua op 10 september 2018. Via Costa Rica en Panama vloog u naar Schiphol. Op 11 september 2018 betrad u het Belgisch grondgebied. Op 19 september belde uw echtgenote u om te zeggen dat een vriendin van u, Sheyla Loaiziga, paramilitairen had gezien die met een foto van u rondliepen en naar u op zoek waren. Uw echtgenote besliste daarom te verhuizen. Op 28 september 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten. U verklaarde in dat kader bij een terugkeer naar Nicaragua te vrezen door de regering of de CPC's ontvoerd, gemarteld of vermoord te worden omwille van uw deelname aan de barricades.

Ter ondersteuning van uw eerste verzoek om internationale bescherming legde u de volgende originele documenten neer: uw paspoort; uw identiteitskaart; een micro-SD-kaart met vier filmpjes van een betoging op 20 april 2018, een filmpje van de barricade waarop u onherkenbaar verschijnt gemaakt op 9 juni 2018, een foto van u en de vertegenwoordigster van Alianza Cívica in Europa gemaakt op 19 maart 2019 tijdens een vergadering van de Belgisch-Nicaraguaanse Vereniging, drie foto's van protestmarsen genomen op 20 en 23 april 2018, een foto van uzelf tijdens een protestmars op 30 mei 2018, drie foto's van een straat met een rookpluim in de verte genomen op 14 mei 2018, en een PowerPointpresentatie met screenshots van de bedreigingen van 'Sandino Vive', 'Omar Sekeda' en 'Autodeserebrados Zkda', screenshots van het filmpje van 9 juni 2018, een foto van Michael Healy en uw echtgenote, de foto van uzelf en de vertegenwoordigster van Alianza Cívica in Europa, drie foto's van uw echtgenote met respectievelijk Edwin Carcache (een politiek gevangene), Lester Alemán en uzelf tijdens de protestmars 'Samen zijn we een vulkaan', een foto van Michael Healey en Tania Solorzano en een foto van de rotonde in Ticuantepe genomen op de dag dat de barricade ontruimd werd; en een USB-stick met screenshots van uw Facebookactiviteiten van april 2018 tot en met januari 2019. U legt daarnaast kopieën neer van de bedreigingen die u ontving van 'Autodeserebrados', 'Sandino Vive' en 'Omar Sekeda', van vier foto's die u genomen heeft van uw echtgenote, Michael Healey, Lesther Aleman en Edwin Carcache en van drie foto's van u met uw echtgenote en zoon. Uw advocaat stuurde na uw persoonlijk onderhoud de url van uw Facebookprofiel na.

Op 27 mei 2020 werd u door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen aangaande uw voorgehouden engagement bij de protesten en uw vermeende problemen die u hierdoor gekend zou hebben. Bijgevolg slaagde u er niet in aannemelijk te maken dat u Nicaragua verlaten heeft uit vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U diende beroep in tegen beslissing. Op 26 november 2020 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS. U diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing.

Op 13 juni 2022 diende u zonder België te verlaten een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. In uw huidige verzoek grijpt u terug naar uw initiële verklaringen en verklaart u daartoe in

2020, 2021 en 2022 oproepingsbrieven van de nationale politie ontvangen te hebben. Ook stelt u dat er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd tegen u op basis van valse beschuldigingen in 2018.

Ter staving van uw huidig verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: vijf oproepingsbrieven (kopie) (d.d. 14/08/2020, 31/08/2020, 13/10/2021, 01/02/2022 en 21/04/2022), een arrestatiebevel (kopie), een foto van uzelf met Suyen Barahona, een nieuwsartikel van DW (d.d. 08/02/2022) over Suyen Barahona over haar arrestatie in Nicaragua, een nieuwsartikel van El Pais (d.d. 05/03/2020) over de sancties die de Verenigde Staten oplegden aan de politie van Nicaragua en een nieuwsartikel van Redaccion Confidential (d.d. 10/01/2022) over de sancties die de Europese Unie oplegde aan de politie van Nicaragua en aan zeven ambtenaren.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén nieuwe bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen (vragenlijst bijzondere procedurele noden, d.d. 04/08/2022; beoordeling bijzondere procedurele noden, d.d. 04/08/2022).

Zodoende blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming afsloot met een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire bescherming omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw verklaringen aangaande uw deelname aan de barricade in Nicaragua en daaruit voortvloeiende problemen. In beroep bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste verzoek om internationale bescherming en blijft de beoordeling ervan gehandhaafd, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming.

In uw huidig eerste volgend verzoek om internationale bescherming brengt u geen feiten of elementen aan die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. U bouwt immers in het geheel voort op de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek, met name dat u nieuwe oproepingsbrieven en een arrestatiebevel heeft ontvangen in het kader van beschuldigingen tegen u in 2018 (verklaring volgend verzoek, vraag 17, 20). U legt in dit kader vijf oproepingsbrieven neer (d.d. 14/08/2020, 31/08/2020, 13/10/2021, 01/02/2022 en 21/04/2022) en een arrestatiebevel (d.d. 22/09/2020). Deze stukken en de verklaringen die u erover aflegt kunnen geen nieuw licht op uw vorig verzoek laten schijnen. In de mate dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw engagement en de vervolgingsfeiten kan er aan de gebeurtenissen en stukken die hieruit voortvloeien evenmin enige waarde worden toegekend. Voorts mag het vreemd genoemd worden dat uw arrestatiebevel spreekt over gebeurtenissen die in de ochtend van 18 april 2018 hebben plaatsgevonden aan de rotonde van kilometer 14. Uw aanwezigheid zou volgens het stuk bevestigd zijn op basis van fotografische herkenning. Echter verklaarde u tijdens uw vorig verzoek pas op 8 juni 2018 te hebben deelgenomen aan de barricade bij kilometer 14 (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 20/03/2019, p. 9). U was

overigens pas naar eigen zeggen politiek actief vanaf 26 mei 2018 (CGVS, p. 5). Bijgevolg kan er niet ingezien worden waarom de nationale politie u een gebeurtenis zou aansmeren waarbij u niet aanwezig was, terwijl men u zwaardere en meer concrete beschuldigingen zou kunnen aansmeren binnen uw voorgehouden these. U verklaart immers zelf de verantwoordelijke van de barricade aan kilometer 14 geweest te zijn. Voorts is het opmerkelijk dat zij tot twee jaar zouden wachten vooraleer zij een arrestatiebevel uitvaardigen tegen u of u dienaangaande zouden oproepen. U tracht zichzelf immers een hoog oppositieprofiel aan te meten. Gelet op voorgaande mag het u dan ook niet verrassen dat er menig vraagteken bij uw arrestatiebevel gezet moet worden. Wat er ook van zij, moet er op gewezen worden dat de stukken die u neerlegt allemaal kopieën betreffen waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Hoewel u beweert dat de originelen zich bij de RvV bevinden legt u hiervan geen bewijs neer en kan er hoe dan ook van u verwacht worden dat u de originele stukken recupereert om ze bij uw huidig verzoek voor te leggen (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Overigens moeten er vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit van de oproepingsbrieven die u neerlegt. Zo betreffen het met pen ingevulde formulieren die duidelijk meermaals gekopieerd werden. Voorgaande heeft er dan ook alle schijn van dat het hier om zelf ingevulde stukken gaat. Bijgevolg kunnen deze stukken uw verklaringen niet ondersteunen en dient er vastgesteld te worden dat ze niet beschouwd kunnen worden als nieuwe elementen die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Wat betreft het krantenartikel over Suyen Barahona moet er opgemerkt worden dat dit artikel louter en alleen haar persoon bespreekt. Nergens uit dit stuk kan blijken dat u bij uw terugkeer naar Nicaragua door de regering of de CPC's vervolgd zou worden. De foto waarop u te zien bent met Suyen Barahona, hoewel onduidelijk, kan uw verklaringen evenmin staven. Naast het gegeven dat uit dit stuk niet kan opgemaakt worden wanneer, waar en binnen welke context het gemaakt werd, kan hier geenszins uit blijken dat de overheidsdiensten u zouden viseren. Hier moet nog aan toegevoegd worden dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming met geen woord heeft gesproken over Suyen Barahona of de 'Movimiento Revolucionario Sandinista', waarvan zij voorzitter is. Bijgevolg kan er niet ingezien worden op welke manier u de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid uit uw eerste verzoek tracht op te heffen met deze stukken.

De twee artikels aangaande sancties die de Europese Unie en de Verenigde Staten oplegde aan de Nicaraguaanse politie bespreken een algemeen probleem tussen deze twee mogendheden en Nicaragua. Nergens uit deze artikels kan blijken dat u persoonlijk een nood aan internationale bescherming heeft.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op hetgeen voorafgaat, moet besloten worden dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in wat zich voordoet als een enig middel de schending van volgende bepalingen en beginselen aan:

“Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ; - Schending van het artikel 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet ; - Schending van het artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet ; - Schending van het artikel 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ; - Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; - Schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids-, redelijkheids- en evenredigheidsbeginsel.”

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en

ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een resem geschonden geachte bepalingen laat op zich niet toe om vast te stellen dat aan die voorwaarden is voldaan.

2.4. Verzoeker houdt vast aan zijn initiële asielrelaas en verklaarde daartoe in 2020, 2021 en 2022 oproepingsbrieven van de nationale politie ontvangen te hebben. Ook stelde verzoeker dat er een arrestatiebevel werd uitgevaardigd tegen hem op basis van valse beschuldigingen in 2018.

Ter staving legde verzoeker volgende documenten neer: vijf oproepingsbrieven, een arrestatiebevel, een foto van hemzelf met Suyen Barahona, een nieuwsartikel van DW over Suyen Barahona over haar arrestatie in Nicaragua, een nieuwsartikel van El Pais over de sancties die de Verenigde Staten oplegden aan de politie van Nicaragua en een nieuwsartikel van Redaccion Confidential over de sancties die de Europese Unie oplegde aan de politie van Nicaragua en aan zeven ambtenaren.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gesteld:

“In uw huidig eerste volgend verzoek om internationale bescherming brengt u geen feiten of elementen aan die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten. U bouwt immers in het geheel voort op de verklaringen die u aflegde in het kader van uw eerste verzoek, met name dat u nieuwe oproepingsbrieven en een arrestatiebevel heeft ontvangen in het kader van beschuldigingen tegen u in 2018 (verklaring volgend verzoek, vraag 17, 20). U legt in dit kader vijf oproepingsbrieven neer (d.d. 14/08/2020, 31/08/2020, 13/10/2021, 01/02/2022 en 21/04/2022) en een arrestatiebevel (d.d. 22/09/2020). Deze stukken en de verklaringen die u erover aflegt kunnen geen nieuw licht op uw vorig verzoek laten schijnen. In de mate dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw engagement en de vervolgingsfeiten kan er aan de gebeurtenissen en stukken die hieruit voortvloeien evenmin enige waarde worden toegekend. Voorts mag het vreemd genoemd worden dat uw arrestatiebevel spreekt over gebeurtenissen die in de ochtend van 18 april 2018 hebben plaatsgevonden aan de rotonde van kilometer 14. Uw aanwezigheid zou volgens het stuk bevestigd zijn op basis van fotografische herkenning. Echter verklaarde u tijdens uw vorig verzoek pas op 8 juni 2018 te hebben deelgenomen aan de barricade bij kilometer 14 (notities persoonlijk onderhoud CGVS, 20/03/2019, p. 9). U was overigens pas naar eigen zeggen politiek actief vanaf 26 mei 2018 (CGVS, p. 5). Bijgevolg kan er niet ingezien worden waarom de nationale politie u een gebeurtenis zou aansmeren waarbij u niet aanwezig was, terwijl men u zwaardere en meer concrete beschuldigingen zou kunnen aansmeren binnen uw voorgehouden these. U verklaart immers zelf de verantwoordelijke van de barricade aan kilometer 14 geweest te zijn. Voorts is het opmerkelijk dat zij tot twee jaar zouden wachten vooraleer zij een arrestatiebevel uitvaardigen tegen u of u dienaangaande zouden oproepen. U tracht zichzelf immers een hoog oppositieprofiel aan te meten. Gelet op voorgaande mag het u dan ook niet verrassen dat er menig vraagteken bij uw arrestatiebevel gezet moet worden. Wat er ook van zij, moet er op gewezen worden dat de stukken die u neerlegt allemaal kopieën betreffen waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Hoewel u beweert dat de originelen zich bij de RvV bevinden legt u hiervan geen bewijs neer en kan er hoe dan ook van u verwacht worden dat u de originele stukken recupereert om ze bij uw huidig verzoek voor te leggen (verklaring volgend verzoek, vraag 17). Overigens moeten er vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit van de oproepingsbrieven die u neerlegt. Zo betreffen het met pen ingevulde formulieren die duidelijk meermaals gekopieerd werden. Voorgaande heeft er dan ook alle schijn van dat het hier om zelf ingevulde stukken gaat. Bijgevolg kunnen deze stukken uw verklaringen niet ondersteunen en dient er vastgesteld te worden dat ze niet beschouwd kunnen worden als nieuwe elementen die uw kans op internationale bescherming aanzienlijk vergroten.

Wat betreft het krantenartikel over Suyen Barahona moet er opgemerkt worden dat dit artikel louter en alleen haar persoon bespreekt. Nergens uit dit stuk kan blijken dat u bij uw terugkeer naar Nicaragua door de regering of de CPC's vervolgd zou worden. De foto waarop u te zien bent met Suyen Barahona, hoewel onduidelijk, kan uw verklaringen evenmin staven. Naast het gegeven dat uit dit stuk niet kan opgemaakt worden wanneer, waar en binnen welke context het gemaakt werd, kan hier geenszins uit blijken dat de overheidsdiensten u zouden viseren. Hier moet nog aan toegevoegd worden dat u tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming met geen woord heeft gesproken over Suyen Barahona of de ‘Movimiento Revolucionario Sandinista’, waarvan zij voorzitter is. Bijgevolg kan er niet ingezien worden op welke manier u de reeds vastgestelde ongelooftwaardigheid uit uw eerste verzoek tracht op te heffen met deze stukken.

De twee artikels aangaande sancties die de Europese Unie en de Verenigde Staten oplegde aan de Nicaraguaanse politie bespreken een algemeen probleem tussen deze twee mogendheden en Nicaragua. Nergens uit deze artikels kan blijken dat u persoonlijk een nood aan internationale bescherming heeft.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel gevisieerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op hetgeen voorafgaat, moet besloten worden dat u geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen."

Er zijn geen specifieke elementen in het dossier aanwezig die een ander licht werpen op de beoordeling van dit tweede verzoek om internationale bescherming.

Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige verzoek om internationale bescherming werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem beweerde vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

Verzoeker voert aan dat de verwerende partij er zich niet toe kan beperken dat de bijkomende stukken van verklaringen betrekking hebben op het relaas dat reeds eerder ongeloofwaardig werd bevonden zonder dat een daadwerkelijk onderzoek wordt gevoerd naar de bijgebrachte documenten en er afdoende gemotiveerd wordt waarom de stukken niet als nieuwe elementen kunnen worden weerhouden.

Wat betreft de door verzoeker voorgelegde stukken, wordt niet betwist dat het hier om nieuwe elementen gaat, met name elementen die niet werden onderzocht in het kader van het op het vorige beschermingsverzoek genomen besluit en waarop dat besluit niet kon worden gebaseerd (HvJ 9

september 2021, C-18/20, pt. 42). Evenwel blijkt niet dat deze stukken de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. De commissaris-generaal onderzocht en beoordeelde de door verzoeker neergelegde stukken wel degelijk zoals afdoende blijkt uit voormelde motivering.

Wat betreft het neergelegde arrestatiebevel, kon de verwerende partij terecht vaststellen dat dit arrestatiebevel spreekt over gebeurtenissen die in de ochtend van 18 april 2018 hebben plaatsgevonden aan de rotonde van kilometer 14. Verzoekers aanwezigheid zou volgens het stuk bevestigd zijn op basis van fotografische herkenning, terwijl verzoeker tijdens zijn vorig verzoek verklaarde pas op 8 juni 2018 te hebben deelgenomen aan de barricade bij kilometer 14 en pas naar eigen zeggen politiek actief was vanaf 26 mei 2018.

Bijgevolg kon de verwerende partij terecht vaststellen dat er niet ingezien kan worden waarom de nationale politie hem een gebeurtenis zou aansmeren waarbij hij niet aanwezig was, terwijl men hem zwaardere en meer concrete beschuldigingen zou kunnen aansmeren binnen de door verzoeker voorgehouden these. Verzoeker verklaarde immers zelf de verantwoordelijke van de barricade aan kilometer 14 geweest te zijn. Voorts is het inderdaad opmerkelijk dat zij tot twee jaar zouden wachten vooraleer zij een arrestatiebevel uitvaardigen tegen verzoeker of hem dienaangaande zouden oproepen. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanvoert dat hij valselijk beschuldigd wordt voor feiten van 18 april 2018 en deze beschuldiging en latere arrestatiebevel moet worden gekaderd in een poging om verzoeker in diskrediet te brengen en hem te arresteren, plaatst hij voormelde en pertinente vaststellingen niet in een ander daglicht. Met het louter citeren van de inhoud van het arrestatiebevel met de stelling dat de verwerende partij de inhoud ervan onvoldoende heeft onderzocht, doet verzoeker evenmin afbreuk aan de voormelde vaststellingen.

In de mate verzoeker voorhoudt dat de commissaris-generaal heeft nagelaten een individueel authenticiteitsonderzoek in te stellen voor wat betreft de oproepingsbrieven, gaat hij er ten onrechte van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad kunnen evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren, met name wanneer deze onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Zo betreffen het ook naar het oordeel van de Raad met pen ingevulde formulieren die duidelijk meermaals gekopieerd werden. De Raad kan de verwerende partij hier dan ook in bijtreden dat het hier om zelf ingevulde stukken gaat. Met de bewering dat het hier wel degelijk gaat over oproepingsbrieven die werden uitgevaardigd door de politiediensten in Nicaragua, toont hij dit niet concreet aan, noch doet hij enigszins afbreuk aan de gedane vaststellingen.

Daarenboven kan aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat *in casu* niet het geval is, zoals blijkt uit de voormelde gedane vaststellingen.

De Raad is van oordeel dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn, of door verzoeker werden aangebracht, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF